

بسمه تعالی

پول حرام برکت ندارد

نوشته نادر حسن زاده

تاریخ نشر ۱۴۰۱/۲/۳ برابر با بیستم و یکم ماه مبارک رمضان. تاریخ بازبینی اول ۱۴۰۱/۷/۲۷

hasanzadehr@yahoo.com

یکی از صالحان دعا میکرد :
پروردگارا در روزی ام برکت ده »
کسی پرسید:چرا نمیگویی روزی ام ده ؟
گفت روزی را خدا برای همه ضمانت کرده

اما من برکت را در رزق طلب میکنم
چیزیست که خدا به هرکس بخواهد
میدهد (نه به همگان)

اگر در مال بیاید ، زیادش میکند
اگر درفرزند بیاید ،صالحش میکند
اگر درجسم بیاید ، قوی و سالمش میکند
و اگر درقلب بیاید ،خوشبختش می کند
❤️

آیا وقت پرداختن به این مسائل است؟ در حالیکه همه به یک نحوی در گیر پول حرامند. همه اصناف از عسل فروش که عملا شکر فروش است، گندم مرغی فروش که سنگریزه و ساقه خشک و دانه های لاغر و چروکیده فروش است، مدیران ساختمان ها که کاش پول شارژ واحد خود را نمی دادند و از حرف و حدیث های بسیاری مبرا بودند، معلم ها و اساتید دانشگاه ها که از کیفیت کلاسها می زنند، متولیان مذهبی درگیر سیاست که جایگاه خود را در حد مجری بودن در برنامه های تلویزیونی تنزل داده اند. هکذا سبزی فروش، شیرینی فروش، برنج فروش که قاطی فروش هستند، قصاب که چربی و لاشه فروش است، پزشک که بیمه فروش است، بیمه که نسخه فروش است، بانکداری اسلامی که ربا فروش است. بقیه ارگانها هم معرف حضور همه است.

آیا همه جوامع اینقدر وطن فروش و دین فروش و سبک فروش و خزف فروش و خرده فرمایش فروش هستند؟ معلوم است این اپیدمی تمام دنیا است. اما قبول کنیم رب دست ساز ما به غلیظی رب ایشان نیست. ضمن اینکه ما نسخه فرهنگی دین را پیچیدیم و اگر هنوز هم برغم تلنبار مشکلات روی پای خود ایستاده ایم به برکت خون شهدا و جانبازان و صادقین این مملکت است. زیرا تکلیف دیگر بر دوش ایران است. و اگر همه به این حرف ایمان داشتند که پول حرام برکت ندارد و همه مقامات پاکدست بودند امروز برکت از در و دیوار این مملکت می ریخت. مردم به جای وام از بانک ها حقوق معادل دریافت می کردند. خانواده ها پر فرزند بودند. فرزندها متعهدتر بودند، مساجد پر اجتماع تر بودند، شعارهای خیابانی متفاوت تر بودند و اینقدر از شعارهای اول انقلاب فاصله نمی گرفتند.

همه آلوده خط اند خط دگر هم که نیست

خط مداری کجاست راه مدار همه که نیست

خطه دیگر که نیست خرمن دیگر که نیست

باش صفاتم شود زیور دیگر که نیست

هرچه از این ره رسد پرچم دیگر که نیست

چشم گشودیم به حق چشمه دیگر که نیست

بهر مساوات ما مذهب دیگر که نیست

ما شمائیم شما مرز شمالی هم که نیست

این زمنی است بر شما زمره دیگر که نیست

باد بهاران ببین شرع به این شرح که نیست

بهر وطنخواه ما یک وطن از ما که نیست

من دعا می کنم تا که بدانند که نیست

معرفت آدمی است آدم دیگر که نیست

با تو سواران زیاد یکه سوار هم که نیست

ابتدا برویم سراغ آیات خدا شاید برای دل من تسکین و برای خورندگان تصمیم باشد:

روزی رسان خداست:

كَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ- و چه بسیار جاندارانی که نمی توانند روزی خود را خود تامین کند و خداست که آنها و شما را روزی می دهد و اوست شنوای دانا (عنکبوت/۶۰).

چند تریلیارد تریلیارد جاندار در روی زمین، آب، خاک، آسمان و زیر خاک هستند؟ و چند بیلیارد سال است که این موجودات بی نظیر و متنوع روی این زمین و آسمان زمین در حرکت اند؟ کدامیک از آنها در خانه ما را زدند و از ما طلب روزی کردند؟ مگر حیوانات اهلی که ذاتا خانه زاد هستند.

کیست به اینهمه موجود که برای زندگی خود و ادامه نسل خود صبح تا شام و حتی نیمه های شب دهان باز کرده اند، روزی می دهد؟ کدامیک از این موجودات زیباروی و متخلق به صفات خوب در خانه یک انسان را زد و برای خود سرپناهی خواست؟ مگر بالش یا پایش بشکند و از در درماندگی به انسان نامطمئن و ناایمن پناه بیآورد.

اتفاقا رمز بقای آنها هم همین است. تولید و بازتولید نیازمندیهای خود در قالب چرخه های مختلف. عاقلانه تر از انسان زیستن، چشم طمع به قوت دیگران بیش از رفع جوع نداشتن، از محیط زیست لذت بردن و بر مواظبت از آن افزودن، به تخریب میانکاله های زمین که گنج قارون ایران هستند دست نیازیدن.

بعضا در فضاهای مجازی، ویدئوهائی از رافت و همدلی و همیاری حیوانات نسبت به یکدیگر و بویژه آنهائی که در معرض خطر هستند به اشتراک می گذارند **که آدم به این وحوش غبطه می خورد! اگر اینها حیوانات وحشی هستند پس انسان ها چی هستند؟** انسانهای دوپائی که حتی به ناموس یکدیگر هم رحم نمی کنند، به خزانه دولت رحم نمی کنند، به لاستیک زاپاس ماشین قراضه رحم نمی کنند، به کیف شانه ائی خانم ها رحم نمی کنند، به فرزند خرد سال ه رحم نمی کنند، به کفش داخل قفسه مساجد هم رحم نمی کنند. از اینها بدتر در مسجد در روز روشن در ماه مبارک رمضان حمله تروریستی می کنند و جماعتی مومن را به خاک و خون می کشند (مراجعه شود به موارد اخیر در افغانستان در نوشته تحت عنوان: حملات تروریستی داعش اغلب به شیعیان در ولایات کابل، بلخ، قندوز و ننگرهار در همین سایت).

بخدا که انسان تنها یک پدیده نیست. بلکه پدیده–ضد پدیده است. شاید ما جای خدا بودیم چنین موجودی خلق نمی کردیم. اگر هم می کردیم بهترین ها را نگه می داشتیم! خدا هم همه این کار را می کند منتها از آخر. یک نخاله را در بهشت راه نمی دهند و یک آدم درست را در جهنم. به موقع قدرتها را جا بجا می کند و در محو آنها یک ثانیه هم درنگ نمی کند.

آیا اقوام متوجه این خطر بزرگ نمی شوند؟ چرا می شوند اما راه برگشت ندارند. آلوده تر از این حرف ها هستند. برای هر چیزی توجیه می آورند و از این ستون به آن ستون را دست آویز خود می کنند تا دیگر ستونی باقی نماند و راه بازگشت بسته باشد.

قرآن، شرح حال همه این اقوام است. کمتر قومی عاقبت بخیر شدند. بیشتر سرنگون شدند آنهم با چه مجازاتهائی! سنگ از آسمان، زلزله از پائین، صیحه یا امواج صدا در کل فضا (مراجعه شود به قرآن جعبه نور (Lux light box) نهاد اسلام، قسمت ششم، ۱۴۰۱). همیشه عمر در جهنم می زیند تازه از پیغمبر تعجیل جهنم می کنند!

يَسْتَعْجِلُونَکَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ- آنان شتابزده از تو عذاب می خواهند و حال آنکه جهنم قطعا بر کافران احاطه دارد (عنکبوت۵۴).

خوب چنین آدم هائی مگر خیر و شر حالیشان می شود؟

علت حضور وحوش در عرصه قیامت:

چه کسی باید به جهنم برود؟ و چه کسی به بهشت؟ آیا کسی از خود پرسیده است چرا باید وحوش (حیوانات) در صحرای محشر حضور داشته باشند؟ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ-و هنگامی که همه حیوانات وحشی محشور شوند (تکویر/آیه ۵). آیا برای کباب کردن است؟ یا کباب خوردن است؟

بلی درست است برای شهادت از ظلمی که به آنها در قلمرو خود آنها از جانب انسانهای وحشی تر از خود رفته است. انسانی که به شیر و ببر و پلنگ هم رحم نمی کند. توله های آنها را می دزد و به اشراف غرب و شرق به دلار می فروشد و پدر و مادر آنها را از نعمت دیدن فرزند، چشیدن محبت والدین، دادن شیر مادر به فرزند محروم می کند. از آن بدتر، او را یا به بهانه پوست زیبا می کشند. بخاطر عاج گرانبها می کشند. یا بعمد آتش به جان جنگل ها و مراتع می اندازند تا همه موجودات با همه لانه های خود در شعله های آتش این نابخردان بسوزند و جزغاله بشوند.

این پولهاست که زمین ویران کن است. سفره خشک کن است. بچه حرامزاده آور است. ناموس برباد دهنده است. روزی را تنگی کننده است. مردن قبل از زنده شدن است. آبرو از خود بردن است. به ثمن بخس بدنام شدن است.

مگر روز و روزی دست خدا نیست؟ مگر روح همه روح خدا نیست؟ اینهمه درندگی برای چیست؟ اینهمه شکایت از ناحیه انسان و حیوان مظلوم برای چیست؟

کسب پولهای حرام در هنگامی که مردم در معیشت روزمره خود درمانده اند:

مردم بیچاره که شب می خوابند و صبح می بینند همه اجناس دو برابر شده است این پول برداشته شده از جیب مردم را چه کسی بابد پاسخگو باشد؟

از جیب مردم خرج کردن که هنر نیست. عین ظلم است. عین فساد است. مساویست با ترویج ناهنجاریها در بین مردم. گناه یک مقام مسئول مساویست با گناه میلیونها نفر از مردم عادی. هر خبر زشت از مقامات، میلیونها نفر را از دین و دنیا بیزار می کند و چون شمار آن از دست خارج بشود پرونده بدست خدا می رسد و کمترین مجازات او، عیان کردن عیوب پنهان افراد است. دیگر خدا برای این افراد ستار العیوب نیست. اظهار العیوب است. ابطال سجود است. انکار شهود است.

علائم بی برکتی پول و عمر و زندگی:

خدا نکند انسان دچار به بی برکتی هر دو عمر خود (دنیوی و اخروی) باشد.

پول باشد به اسکناس باشد وسط اسکناس ها تو خالی باشد. اسکناسهای تقلبی باشد. کاغذ سفید با طرح پول باشد. اسکناسهای کم مقدار در لابلای اسکناسهای درشت باشد. بسته های اسکناس بظاهر حجیم باشند، اما اسنفجی باشد. تو خالی باشد. آفت زده باشد. کم بها باشد. چنان حلال و حرام با هم مخلوط باشد که قابل تفکیک از هم نباشند. در این مرحله کار تمام است. عمر کوتاه است. سلبریتی باشد کمک نمی کند. سیاستمدار باشد کمک نمی کند. استغفار بکند بدون تسویه تا ریال آخر کمک نمی کند. چرا که وبال گردن است. گردن کج است. کمر در پیشگاه مردم خمیده است. فرزند و عیال و خانمان ویران است. خانه مسکونی خانه جغد است. ثعلب به جای طلعت است. عنتر به جای قنبر است.

اینها شعار نیستند دور بر همه ما از این بی خانمانی ها، از این ورشکستگی ها زیاد است. کل فرحزاد با تمام پارک های زیبایش متعلق به سیدضیا الدین طباطبائی کودتاچی معروف بوده است. بروید پسر معتاد او را در همان فرحزاد پیدا کنید. هکذا املاک رضا شاه و اموال این رجال و آن رجال را.

پولی که ارجمند است

پولی که سربلند است

احکام ظلم ندارد

ربح و ریا ندارد

یک پول سر نخیل است

یک پول سر دبیر است

این پاکدست انسان

این پایتخت انسان

جمع را به خود بخواند

رحم را به جز نماید

بوس است بگو ببوسد

نور است بگو ببیند

دود است بگو بکوبد

بو هست بگو ببوید

هر یک ریال این پول

یک جلوگاه دیگر

یک پرنیان دیگر

من دیده ام چنین پول

من برده ام چنین پول

چون آهن است چنین پول

اسفنج ندارد این پول

اسپند ندارد این پول

یک تحفه الهی است

بر هر کسی ثوابی است

مصادیق مال حرام بر اساس آیات قرآن (ویکی شیعه،۲۰۲۱، ویکی فقه)

۱. ربا

۲. رشوه

۳. غصب

۴. پول قمار

۵. کسب مال از راه باطل

۶. کسب مال از راه دزدی و سرقت

۷. کسب مال از راه قسم دروغ

۸. کسب مال با کم فروشی

۹. مال مصرف شده در فحشا

۱۰. مال یتیم

۱۱. بواسطه ظلم

چند مورد بالا در این چند آیه مستتر است: وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ * بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ- ای قوم، در سنجش وزن و کیل اجناس عدالت کنید و آن را تمام دهید و به مردم کم نفروشید و در زمین به فساد برنخیزید* اگر مؤمن باشید پولی که از حلال باقی می ماند برای شما بهتر است و من بر شما نگاهبان نیستم. هود/۸۶-۸۵).

در آخر آیه فوق، **پیامبر (ص) می فرماید من نگهبان پول حرام شما نیستم!** این یک تاکید مهم است. عدم تضمین یک امر برای تضمین امر دیگر است. تضمین وقوع انواع مجازاتهای پیش رو.

خدا ضامن اعمال پاک، نام پاک، راه پاک افراد است.

به حرام افتاد، به راه کج افتد، به زوال ثروت افتاد، به قبایح دیگر افتاد، به مظالم دیگر افتاد، به زوال عقل افتاد، به وسط جهنم افتاد، بدست اولاد پست افتاد، به دامان زنان بدکار افتاد، به اعتیاد افتاد، به زندان افتاد، به بدنامی افتاد، به ذلت و نکبت افتاد از تضمین های شیطان است. کار شیطان هم زیبا جلوه دادن زشتی هاست تا فرد را به جهنم نفرستاد دست بردار نیست.

اما شاید مورد ۵ شرح حال امروز ما باشد. **کسب مال از راه باطل**. از طریق عدم شفاف سازی، زد و بندهای پشت پرده ائی، رانتی، بده بستانی، از خودمان هست، آقازاده است، خانم زاده است. **تصمیم های آنی برای مصادیق فانی. در چنین مواقع بسیار حساس و تعیین کننده هر صاحب مسندی صاحب امضای طلائی فکر می کند کسی او را نمی بیند اما خدا او را می بیند.**

رانت اطلاعاتی، رانت تبلیغاتی، رانت داد و ستدهای انحصاری، رانت استخدامی، رانت بهره برداری، رانت بانکداری، رانت اسفالتکاری، رانت پاچه خواری، رانت مظلوم نمائی، رانت کلاهبرداری، رانت بورس بازی، رانت صراف داری، رانت کوه خواری-زمین خواری-دریا خواری، بدلکاری، لغت بازی، بلدبازی، کهنه کاری، نفاق پروری.

بخدا که این مذموم و ذم ها نه عافیت طلبی دارد و نه عاقبت بخیری. زیرا آه میلیونها نفر پشت این پدیده های شوم است. زیرا یک شبه یک افرادی را پولدار و انبوهی جمعیتی را از زندگی طبیعی ساقط می کند. هر مجتمعی چند نفر از این تازه به دوران رسیده ها را چون مجسمه ابوالهول در جمع خود دارند و نظام اسلامی را با آن قضاوت می کنند. منبر نمی خواهد هر زندگی ناموزون، هر چک سفید برای افراد خاص یک منبر علیه نظام است. کافیست شعارهائی اول انقلاب و امروز با هم مقایسه بشود حساب دست آدم بیآید.

راه حل عاقبت بخیری:

۱. نباید از رحمت خدا دور ماند بلکه باید وارد رحمت خدا شد تا عزت بدهد. سلامت نفس بدهد. از امتحانات بزرگ بدور دارد (وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ-و او را در رحمت خویش داخل کردیم زیرا او از شایستگان بود (انبیا/۷۵).

۲. باید از خدا خواست سینه شرح بدهد (أَلَمْ نَشْرَحْ لَکَ صَدْرَکَ - آیا برای تو سینه ات را نگشاده ایم (شرح/۱)

۳. باید از خدا خواست حق را به حق دار بدهد.

۴. برکت را از روزی خورهای حرفه ائی بردارد و بر روزی روزی نخورها بیافزاید.

۵. در روزی شما گشایش ایجاد کند.

آیا اینها در حد شعار هستند. معاذالله از ساحت خدا و از این آیات محکم او:

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ –خدا روزی را برای هر که بخواهد گشاده یا تنگ می‌گرداند ولی آنان به زندگی دنیا شاد شده اند و زندگی دنیا در برابر آخرت جز بهره ای ناچیز نیست (رعد/۲۶).

*****

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ – خدا بر هر کس از بندگانش که بخواهد روزی را گشاده می گرداند و یا بر او تنگ می سازد زیرا خدا به هر چیزی داناست (عنکبوت/۶۲).

*****

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ –از مرد و زن، هر کس کار شایسته انجام دهد در حالی که مؤمن است، مسلماً او را به زندگی پاک و پاکیزه ای زنده می داریم و پاداششان را بر پایه بهترین عملی که همواره انجام می داده اند، می دهیم (نحل/۹۷).

*****

إِنَّ رَبَّکَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيراً بَصِيراً – بی گمان پروردگار تو برای هر که بخواهد روزی را گشاده یا تنگ می گرداند در حقیقت او به حال بندگانش آگاه بیناست (اسرا/۳۰).

*****

قُلْ إِنَّ رَبِّی يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَیْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ– بگو در حقیقت پروردگار من است که روزی را برای هر کس از بندگانش که بخواهد گشاده یا برای او تنگ می گرداند و هر چه را انفاق کردید عوضش را او می دهد و او بهترین روزی دهندگان است (سبا/۳۹).

برکات سوی تو نیست

چونکه ابروی تو نیست

چونکه معصوم تو نیست

بهترین روز تو نیست

آسمان کوی تو نیست

عاشقان روی تو نیست

بیشمار نام تو نیست

پیشکار کار تو نیست

در عمود نور تو نیست

در سجود سود تو نیست

کو نبود کوه تو نیست

مشتری خون تو نیست

روضه ها بوی تو نیست

ای عجب کود تو نیست

ای عجب دود تو نیست

شاید اندوه تو نیست

شاید انبوه تو نیست

یا که حق تور تو نیست

یا غزلخوان تو نیست

بایزید راز تو گفت

این زمین مال تو نیست

این ضمیر ساز تو نیست

شعار یک کشور مترقی اسلامی:

کشور ثروتمند–دولت ثروتمند– ملت ثروتمند.

در قحطی ها، همه با هم– در گشایش ها همه با هم

در بیت المال، همه به یک اندازه سهیم

در سختی ها، همه به یک اندازه گذشت

در تخریب ها، بی کس و بی یاور

در سازندگی، همه با هم

در دین، تقرب با مومن

در مدیریت، شایسته ترین موجود

در اعتراض به حق، همه پشت سر هم

در فکر، فکر قوی برتر

در توکل، دین احمد احسن

در ولنگاری، دوری و دوستی

در رشد مردم، همه با هم کوشا

در دشمنی با دشمن، همه با دشمن دشمن

چند نصیحت هم از امام علی (ع) در روز شهادت آن حضرت (۱۱ توصیه امام علی علیه السلام برای مملکت داری. خبرگزاری دانشجو،۱۳۹۳):

۱. مدیریت، فرصت است. امانت است. غنیمت جنگی نیست.

۲. رضایت عامه بر رضایت خواص، نزدیکان و خویشاوندان ارجح است.

۳. انتخاب مشاوران و دستیاران از میان راستگویان و منتقدان، بجای چاپلوسان.

۴. در تصمیات کلان، عدم مشورت با بخیلان، افراد ترسو و بزدل و حریص.

۵. ملاک انتخاب کارگزاران و مدیران باید تجربه، حیا، خاندان صالح و با تقوی و از میان مسلمانانی با سابقه درخشان در اسلام باشد.

۶. اجرای عدالت ابتدا از نزدیکان.

۷. پرهیز از امضای قرارداد با دشمنانی که در آن بوی دغل کاری و فریب به مشام برسد.

۸. دچار خودپسندی نشدن و اجازه ندادن به متملقین برای مدح گوئی.

۹. منت نگذاشتن به مردم بابت خدمات ویژه خود. بزرگ نشمردن خدمات خود. خلف وعده نکردن با مردم.

۱۰. هرگز مباد در آنچه با مردم مساوی هستی، امتیاز خواهی کنی.

۱۱. بر تو لازم است سنت های با ارزش گذشتگان، روشهای پسندیده رفتگان، آثار پیامبر (ص) و واجبات کتاب خدا را همواره بیاد آوری و از آنچه ما عمل کرده‌ایم، پیروی کنی.